

Extras din lucrarea

Deductibilitate cheltuieli. Noutăți și studii de caz

- Începând cu **01 ianuarie 2021, nu sunt deductibile cheltuielile efectuate** ca urmare a unor **tranzacții cu o persoană situată într-un stat** care, la data înregistrării cheltuielilor, este **inclus în anexa I și/sau anexa II din Lista UE** a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.
- ❖ În Anexa I se regăsesc țări din afara Uniunii Europene care încurajează **practici fiscale abuzive**, reducând veniturile din impozitul pe profit ale statelor membre.
- ❖ În Anexa II se regăsesc jurisdicțiile care nu respectă încă toate standardele fiscale internaționale, dar care **s-au angajat să facă reforme**.
- ! **Atenție!** În aceste anexe se regăsesc și țări precum **Turcia, Maroc, Australia**, țări în care numeroase societăți din România au parteneri de afaceri.
- ❖ Odată ce își îndeplinește toate angajamentele, o jurisdicție este eliminată din anexă. De la publicarea pentru prima oară (în data de 5 decembrie 2017) **listele au fost actualizate periodic**, ultima actualizare fiind în data de 06 octombrie 2020. Următoarea actualizare a acestor liste este programată pentru luna februarie 2021.

Aceste anexe cuprind:

Anexa I

1. Samoa Americană
2. Anguilla
3. Barbados
4. Fiji
5. Guam
6. Palau

7. Panama
8. Samoa
9. Seychelles
10. Trinidad and Tobago
11. Insulele Virgine Americane
12. Vanuatu

Anexa I I

1. Turcia
2. Botswana
3. Eswatini
4. Iordania
5. Maldive
6. Namibia
7. Thailand
8. Saint Lucia
9. Australia
10. Maroc
11. Namibia

Regăsiți lista integrală în conținutul lucrării.

Dacă o societate achiziționează servicii de la o persoană situată într-un stat care, la data înregistrării cheltuielilor, este inclus în aceste liste, cheltuielile nu sunt deductibile, chiar dacă cheltuiala este efectuată în scopul obținerii de venituri impozabile și justificată corespunzător. Deși prevederea legislativă nu este foarte clară cu privire la cheltuielile ce sunt nedeductibile considerăm că această limitare vizează doar cheltuielile rezultate din tranzacții ce au ca obiect prestări de servicii, nu și achizițiile de bunuri.

Această limitare a dreptului de deducere a costurilor a fost introdusă ca urmare a recomandărilor Consiliului Uniunii Europene. Acesta a recomandat o serie de măsuri defensive de natură legislativă în domeniul fiscal care ar putea fi aplicate de către statele membre cu scopul

de a descuraja în mod eficient practicile necooperante din jurisdicțiile în cauză, de a încuraja o schimbare pozitivă la nivelul legislației și al practicilor fiscale ale jurisdicțiilor respective, prin cooperare.

La recomandarea Consiliului statele membre au fost de acord să asigure implementarea a cel puțin una dintre măsurile defensive descrise în Ghidul/îndrumările privind măsurile defensive agreeate, prevăzute în Anexa 4 din Raportul grupului codul de Conduită (impozitarea afacerilor) Doc.14114/19. (poate fi consultat aici <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14114-2019-INIT/en/pdf>).

Având în vedere aceste recomandări precum și scopul acestei limitări considerăm că limitarea nu se aplică pentru achizițiile de bunuri din afara Uniunii Europene, achiziții ce sunt supuse formalităților vamale iar o măsură de restricționare a acestor tranzacții ar fi putut fi implementată în legislația vamală.

Reguli de deductibilitate în cazul creanțelor cesionate

În cazul creanțelor cesionate, pierderea netă reprezentând diferența dintre prețul de cesiune și valoarea creanței cesionate este deductibilă în limita unui plafon de 30% din valoarea acestei pierderi. În cazul în care cesionarul cedează creanța, pierderea netă se determină ca diferență între prețul de cesiune și costul de achiziție al creanței.

În cazul instituțiilor de credit, în situația în care creanțele cesionate sunt acoperite parțial sau integral cu ajustări pentru pierderi așteptate, precum și în situația în care creanțele sunt scoase din evidență în conturi în afara bilanțului și apoi sunt cesionate, 70% din diferența dintre valoarea creanței înstrăinate și prețul de cesiune reprezintă elemente similare veniturilor.

Aceste prevederi nu se aplică în cazul cesiunilor de titluri de stat, obligațiuni și alte instrumente de datorie care conferă deținătorului un drept contractual de a încasa numerar, cheltuielile înregistrate din aceste cesiuni fiind deductibile la calculul rezultatului fiscal.